

ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอที่มีต่อล้ง บ้านบุงสี่ ตำบลโนนทอง
อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

Grapefruit growers' satisfaction with Lhong Ban Si Four, Non Thong Subdistrict, Kaset
Somboon District, Chaiyaphum Province

ณัฐพร แสนคำ¹ กิตติศักดิ์ ทองมีทิพย์² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ มะลิตัน³

E-mail: sb6440307102@lru.ac.th

โทรศัพท์: 0629872841

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอที่มีต่อล้ง บ้านบุงสี่ ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาวิธีการปลูกส้มโอและเลือกพันธุ์ส้มโอของเกษตรกร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและปัญหาการปลูกส้มโอของเกษตรกร 3. เพื่อศึกษาลักษณะของล้ง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เกษตรกร จำนวน 40 คน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง(Structured interview) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพของระบบการผลิต ได้แก่ ลักษณะของพื้นที่ ชนิดของดิน ขนาด พื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่เพาะปลูกส้มโอ ประสบการณ์ในการทำสวนส้มโอ ระยะทางจากสวนส้มโอถึงแหล่งรับซื้อ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการผลิต ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของการผลิต เช่น ที่ดิน เงินทุน ความชำนาญ ความรู้ อายุ แรงงานในครัวเรือน ประสบการณ์ในการทำการเกษตร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกษตรกรแต่ละรายมีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพปลูกส้มโอ, ล้ง

Abstract

Research on grapefruit growers' satisfaction with Lhong Ban Si Four, Non Thong Subdistrict, Kaset Somboon District, Chaiyaphum Province The objective was to study 1. To study how to grow grapefruit and choose grapefruit varieties of farmers. 2. To study the satisfaction and problems of grapefruit cultivation among farmers. 3. To study the characteristics of Lhong The group of informants consisted of 40 farmers using quantitative research methodology. The tool used is a structured interview and data analysis is performed by analyzing the content. The results showed that the physical characteristics of the production system include the characteristics of the area, soil type, size, agricultural area, and grapefruit plantation. such as land, capital, expertise, knowledge, age, household labor. Experience in farming, etc. These make each farmer different.

Keywords: complacency, Farmers who grow grapefruit, Fruit Packing Plant

¹ นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

ส้มโอจัดว่าเป็นไม้ผลเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของไทยนิยมปลูกทางภาคตะวันตกของประเทศ เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง แตกกิ่งก้านสาขาที่เรือนยอด ลำต้นมีสีน้ำตาล มีหนามเล็ก ๆ สูงประมาณ 8 เมตร ใบเป็นแผ่นหนาสีเขียวเข้ม โคนก้านใบมีหูใบแผ่ออกเป็นรูปหัวใจ แผ่นใบเหมือน มะกรูด คือแบ่งใบเป็น 2 ตอน แต่ขนาดใบใหญ่กว่า ใบหนาแข็ง มีสีเขียวแก่ มีกลิ่นหอม ดอกออกเป็นช่อสั้นหรือดอกเดี่ยวตามบริเวณง่ามใบ มีสีขาว ปลายกลีบมี 4 กลีบ กลางดอกมี เกสร 20-25 อัน ผลกลมโตบางพันธุ์ตรงข้ามมีจุดสูงขึ้นมา ผิวผลเมื่อยังอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จัดเปลี่ยนเป็นสีเขียวอมเหลือง ผิวของผลไม่เรียบ ผิวของเปลือกผลมีต่อมน้ำมันกระจายทั่วไป ภายในผลเป็นช่อง ๆ มีแผ่นบาง ๆ สีขาวกั้นเนื้อให้แยกออกจากกัน เนื้อแต่ละส่วนเรียกว่า “กลีบ” มีรสหวานหรือหวานอมเปรี้ยว มีเมล็ดฝังอยู่ระหว่างเนื้อมากกว่า 1 ประเทศไทยมีหลายพันธุ์บางพันธุ์มีลักษณะ ใกล้เคียงกันแต่ปลูกคนละท้องถิ่นจึงเรียกชื่อแตกต่างกันไปพันธุ์ส้มโอที่ปลูก เพื่อการค้าแบ่งออกได้ดังนี้ 1.พันธุ์การค้าหลักได้แก่ขาวพวงขาวทองดีขาวน้ำผึ้ง เป็นต้น 2.พันธุ์การค้าเฉพาะแห่งได้แก่ขาวแป้นขาวหอมขาวแตงกวา ท่าข่อยขาวใหญ่หอมหาดใหญ่เจ้าเสวยกรุ่นขาวแก้ว (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2537.)

ส้มโอประสบปัญหาผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคเมื่อความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ผลผลิตยังเท่าเดิม ประกอบกับการเกิดปัญหาผลไม่สมบูรณ์ เมื่อผลร่วงหรือที่เกษตรกร เรียกว่า “อาการปล่อยั่ว” ซึ่งมีลักษณะอาการช้ำเหลืองและร่วงหล่นก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ 1 เดือนส่งผลให้เกิดความเสียหายกับผลผลิตและสูญเสียรายได้เป็นอย่างมากต่อเกษตรกร(พงษ์นารถ และคณะ, 2552) และยังมีโรค เช่น ลูกลาย โรครากเน่า โรคแคงเกอร์ สัตว์ศัตรูพืช เช่น หนู กระรอก ที่คอยกัดแทะลูกส้มทำให้ส้มโอเกิดความเสียหาย แมลงศัตรูพืช เช่น มวนเขียว หนอนขนอบ หนอนเจาะกิ่งส้ม ฯลฯ เป็นอุปสรรคต่อผลผลิตส่งผลให้ผลผลิตลดลง ความไม่สม่ำเสมอของคุณภาพผลผลิตทำให้ผลผลิตส้มโอไม่เพียงพอต่อผู้บริโภคส้มโอเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพสูงในการเพิ่มรายได้แต่บรรเทาความยากจนของเกษตรกรไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลกระทบของอุณหภูมิและปัญหาพายุธรรมชาติทางการค้าไม่เป็นธรรมและมีการกระทำหรือตกลงร่วมกันอันมีลักษณะผูกขาดทางการค้า การประกอบธุรกิจโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้งจีน) โดยมีการกระทำหรือตกลงร่วมกัน ระหว่างผู้ประกอบการเพื่อซื้อผลไม้จากชาวสวนเป็นจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันก็มีการกำหนดราคาสำหรับ ผลไม้บางส่วนให้ต่ำกว่าราคาตลาด

มิตรารักษ์ สิทธิเดช และ วชิร ศรีคำ (2562) ได้กล่าวถึง ล้ง ว่าหมายถึง โรงคัดบรรจุผลไม้อันเนื่องมาจากกิจกรรมการดำเนินงานของผู้ประกอบการล้งนั่นเอง ดังนั้น โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึง “ล้งผลไม้” จึงหมายถึง โรงเรือนหรือโกดังที่ผู้ประกอบการใช้ในการเก็บผลไม้ทั้งนี้ ผู้ประกอบกิจการล้งจะทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมผลไม้ด้วยการรับซื้อผลไม้จากชาวสวนเพื่อนำมาคัดคุณภาพของผลไม้ที่ซื้อมา ทำการบรรจุผลไม้ลงในบรรจุภัณฑ์ที่จำแนกตามคุณภาพของผลไม้ และขนส่งไปยังตลาดปลายทางเพื่อนำไปขายต่อทั้งในและต่างประเทศ คำว่า “ล้ง” ใกล้เคียงกับเสียงและความหมายจากภาษาจีนว่า 垄断 (หลงต่วน) หมายถึง การผูกขาดซึ่งเป็นมุมมองหรือความเข้าใจของคนไทยที่มองถึงการผูกขาดของผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุผลไม้ชาวจีน(ล้งจีน)

ปัญหาผลกระทบของเกษตรกร ด้านสภาพดินฟ้าอากาศ เกษตรกรมีระดับความคิดเห็นต่อการปลูกส้มโออยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) ซึ่งพบว่าเกษตรกรไม่ได้สนใจเรื่องอุณหภูมิในการปลูกส้มโอ ปัญหาน้ำเน่าเสียที่มีก็ไม่ส่งผลต่อเกษตรกรโดยตรงเพราะส่วนใหญ่จะเน่าเสียภายนอกไม่เข้ามาถึงคุลลงเล็กๆ ที่เกษตรกรใช้รดน้ำต้นส้มโอ ด้านการปลูก เกษตรกรมีระดับความคิดเห็นต่อการปลูกส้มโออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) จากเกษตรกรที่ไม่ยอมตากดินทิ้งไว้ 1-2 เดือนเพื่อฆ่าเชื้อโรค เพราะเกษตรกรคิดเห็นว่าเป็นการเสียเวลาและไม่มี ความจำเป็น จึงไม่ได้ให้ความสำคัญ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะนำกิ่งพันธุ์มาชุดหลุมและนำปลูกเลย ส่วนระยะปลูก เกษตรกรมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ การปลูกระยะห่าง 6 x 6 เมตร เนื่องจากพื้นที่ที่มีจำกัดจึงทำให้เกษตรกรไม่สามารถปลูกได้ตามคำแนะนำ ด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรมีระดับความคิดเห็นต่อการปลูกส้มโออยู่ในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.33) เนื่องจากเกษตรกรมองว่า ส้มโอมีแมลงรบกวนน้อย แต่โดยส่วนมากจะเป็นโรค และกระรอกที่ทำให้ผลผลิตเสียหายอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการเกษตร (2542) โรคโคนเน่าและรากเน่า โรคนี้เกิดจากเชื้อราชนิดเดียวกันกับโรคยางไหล มักจะเกิดบริเวณโคนต้นใกล้ผิวดิน อาการที่รากจะเป็นเช่นเดียวกับที่โคนต้น ในระยะนี้ใบจะเหลืองซีดร่วงหล่น กิ่งเริ่มแห้ง และตายในที่สุด

ด้านการตลาด เกษตรกรมีระดับความคิดเห็นต่อการปลูกส้มโอพันธุ์ขาวใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.16) จากการสัมภาษณ์เกษตรกร พบว่า ค่าปุ๋ย ค่าแรงที่สูงขึ้น ไม่มีผลต่อการปลูกส้มโอ เพราะโดยส่วนใหญ่เกษตรกรจะดูแลสวนเอง ในส่วนของค่าปุ๋ยเกษตรกรก็จะใช้ปลาหมักกับกากน้ำตาลทำให้ลดต้นทุนในการปลูกส้มโอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการปลูกส้มโอและเลือกพันธุ์ส้มโอของเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและปัญหาการปลูกส้มโอของเกษตรกร
3. เพื่อศึกษาลักษณะของส้ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) เพื่อให้ได้ กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมที่สุดตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) เลือกจากผู้นำหมู่บ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน และประชาชน บ้านบึงสิบสี่ ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 40 คน เพื่อแสดงให้เห็นถึงกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพปลูกส้มโอ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน
 - 3.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของสมาชิกกลุ่มผู้ปลูกส้มโอ ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา
 - 3.2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจ ทักษะ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับการปลูกส้มโอ
 - 3.3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการปลูกส้มโอ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ โดยการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำข้อมูลมาอธิบายเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากการสัมภาษณ์

ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆจากองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ วารสาร และเว็บไซต์ต่างๆ ข้อมูลจากแบบสอบถามสมาชิกกลุ่มผู้ปลูกส้มโอ ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์คณะกลุ่มผู้ปลูกส้มโอ และกลุ่มอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และผู้บริโภคร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และกลั่นกรองข้อมูล ก่อนนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ลักษณะทางกายภาพของระบบการผลิต ได้แก่ ลักษณะของพื้นที่ ชนิดของดิน ขนาด พื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่เพาะปลูกส้มโอ ประสบการณ์ในการทำสวนส้มโอ ระยะทางจากสวนส้มโอถึงแหล่งรับซื้อ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการผลิต ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของการผลิต เช่น ที่ดิน เงินทุน ความชำนาญ ความรู้ อายุ แรงงานในครัวเรือน ประสบการณ์ในการทำเกษตร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกษตรกรแต่ละรายมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ ความพึงพอใจของเกษตรกร เป็นการแสดงความคิดเห็นของเกษตรกรจากสภาพการผลิตที่เผชิญอยู่

ผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การปลูกส้มโอและปัญหาผลกระทบในหมู่บ้านบึงสิบสี่ ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

4.2 ศึกษาลักษณะและประเภทของล้ง

1 การปลูกส้มโอและปัญหาผลกระทบในหมู่บ้านบุงสิบลี ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

4.1.1 การเริ่มปลูกส้มโอในช่วงแรกของบ้านบุงสิบลี

จากการสัมภาษณ์ นาย นันทวิทย์ ดวงมณี ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและเป็นเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอหมู่บ้านบุงสิบลี พบว่านาย นันทวิทย์ ดวงมณี ได้นำเข้ามาปลูกในหมู่บ้านบุงสิบลี ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

4.1.2 การปลูกส้มโอของเกษตรกรในฤดูกาลที่ให้ผลผลิตมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอ หมู่บ้านบุงสิบลี ช่วงฤดูที่ให้ผลผลิตมากที่สุด อยู่ประมาณช่วงเดือนสิงหาคม กันยายน และตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผลผลิตแก่ออกสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกันทำให้มีราคาถูก และยังมีการออกดอกได้น้อยและไม่แน่นอนในรุ่นนอกฤดูกาล

4.1.3 พื้นที่ในการปลูกส่วนใหญ่ของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอหมู่บ้านบุงสิบลี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอ หมู่บ้านบุงสิบลี นิยมปลูกในพื้นที่ราบลุ่มไม่ได้จำกัดพื้นที่ เพราะพื้นที่ทำกินของเกษตรกรของผู้ประกอบอาชีพปลูกส้มโอแต่ละครอบครัว มีพื้นที่ที่แตกต่างกันและลักษณะดิน และน้ำที่ถึงพื้นที่ในการปลูกที่เหมาะสมต่อการปลูกส้มโอ

4.1.4 อายุการเริ่มออกดอกของส้มโอของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอหมู่บ้านบุงสิบลี

จากการสัมภาษณ์โดยทั่วไปเกษตรกรหมู่บ้านบุงสิบลี ถ้าปล่อยให้ส้มโอออกช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ (ขึ้นน้ำและเปิดตาออกเดือนธันวาคม) ก็จะเป็นส้มปีหรือส้มตามฤดูกาล ซึ่งส้มโอทองดีหลังออกดอกนับไปอีกราว 7.5-8 เดือน จึงจะแก่เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ถ้าเป็นส้มโอขาวแตงกวา อายุจะสั้นกว่าราว 7 เดือน ก็จะเก็บเกี่ยวได้ แต่ถ้าเป็นส้มโอนอกฤดูกาลก็ต้องให้ออกดอกมาก่อนหน้านี้ เช่น บังคับให้ออกดอกมาในช่วงเดือนมิถุนายน-ตุลาคม ก็แล้วแต่เกษตรกรว่าจะวางแผนให้ออกช่วงเดือนไหน ขึ้นอยู่กับการวางแผนของตัวเกษตรกรเอง

4.1.5 วิธีการดูแลรักษาส้มโอของเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอหมู่บ้านบุงสิบลี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรซึ่งได้บอกว่าต้นส้มโอต้องได้รับการบำรุงดูแลรักษาเนื่องจากการสูญเสียอาหารและพลังงานไปมากเพื่อให้สภาพต้นกลับมีความสมบูรณ์ได้รวดเร็ว สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตในระยะเวลาต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน นอกจากการจัดการให้น้ำและปุ๋ยที่เหมาะสมแล้ว การปฏิบัติ จัดการสวนช่วงก่อนและหลังเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความสำคัญต่อการผลิตส้มโอคุณภาพ ได้แก่ การตัดแต่งกิ่ง การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรู การควบคุมวัชพืช เป็นการเร่งการสร้าง การเจริญเติบโต และการดูแลรักษากิ่งใบรุ่นใหม่ให้เจริญและพัฒนาได้อย่าง สมบูรณ์

4.1.6 ปัญหาและผลกระทบของผู้ปลูกส้มโอบ้านบุงสิบลี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรซึ่งจะพบปัญหาส้มโอตั้งแต่แตกใบอ่อน ออกดอก ติดผล พัฒนาจนถึงระยะเก็บเกี่ยว พบการเข้าทำลายของแมลงศัตรูที่สำคัญทุกระยะ โดยระยะแตกใบอ่อน มีการเข้าทำลายของหนอนขอนใบส้ม และ เพลี้ยไฟ ระยะออกดอก ติดผลอ่อน มีการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟ ซึ่งทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ ผลผลิตลดลง หรือไม่ให้ผลผลิต และต้นตายไปในที่สุด

ผู้ประกอบการล้งผลไม้ (โรงคัดบรรจุผลไม้) จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ๆ คือ (1) ผู้ประกอบการล้งผลไม้ที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการที่มีสัญชาติไทย และ (2) ผู้ประกอบการล้งชาวจีน หมายถึง นักลงทุน ชาวจีนที่เข้ามาร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการล้งผลไม้ชาวไทยเพื่อดำเนินธุรกิจล้งผลไม้ เมื่อพิจารณาผู้ประกอบการล้งผลไม้ที่จดทะเบียนในรูปของนิติบุคคลหรือ บริษัทที่ได้รับมาตรฐาน GMP1 แสดงให้เห็นว่ายังคงมีจำนวนผู้ประกอบการล้งที่เป็นบุคคลธรรมดาชาวไทยในสัดส่วนสูงสุดทั้งในปี 2560 และ 2562 และเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลผู้ประกอบการล้งจำแนกตามประเภทของผู้ประกอบการในปี 2562 พบว่า มีจำนวนผู้ประกอบการล้งที่เป็นบุคคลธรรมดาชาวไทยจำนวน 154 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 22 ราย เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างผู้ถือหุ้นจะพบว่า ผู้ประกอบการล้งที่เป็นนิติบุคคลไทย 100% มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 25.71 ของจำนวนล้งที่ได้รับมาตรฐาน GMP ทั้งหมดในปี 2560 เป็นร้อยละ 23.32 ในปี 2562 ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนผู้ประกอบการล้งที่เป็นนิติบุคคลไทย 100% เพิ่มขึ้นจาก 54 รายในปี 2560 เป็น 59 ราย

อภิปรายผล

ด้านราคาผลผลิต – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านราคาผลผลิตมากกว่าด้านต้นทุนการผลิต แรงงานทั้งระบบและความยากง่ายในการดูแลตามลำดับ ด้านต้นทุนการผลิต – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านต้นทุนการผลิตน้อยกว่าด้านความยากง่ายในการขาย ความนิยมของผู้นำชุมชน ความนิยมของเกษตรกรคนอื่น ความยากง่ายในการดูแล และแรงงานทั้งระบบตามลำดับ ด้านความยากง่ายในการดูแล – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านความยากง่ายในการดูแลน้อยกว่าด้านความยากง่ายในการขาย ด้านความยากง่ายในการขาย – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านความยากง่ายในการขายมากกว่าด้านแรงงานทั้ง ระบบ นโยบายภาครัฐ ความนิยมของผู้นำชุมชน และความนิยมของเกษตรกรคนอื่น ตามลำดับ ด้านความนิยมของผู้นำชุมชน – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านความนิยมของผู้นำชุมชนมากกว่าด้านแรงงานทั้ง ระบบ ด้านความนิยมของเกษตรกรคนอื่น – เกษตรกรมีระดับความพึงพอใจด้านความนิยมของเกษตรกรคนอื่นมากกว่าด้านแรงงาน

สรุปผลการวิจัย

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน พบว่า ช่วงอายุที่มีสัดส่วนจำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม มากที่สุด คือ 46-55 ปี รองลงมาเป็น 36-45 ปี ตามมาด้วย 56-65 ปี และ 26-35 ปีกับ 60 ปีขึ้นไป ตามลำดับ ในส่วนของระดับการศึกษามีสัดส่วนจำนวนมากที่สุด คือ ระดับ ประถมศึกษา รองลงมาเป็น มัธยมศึกษาตอนต้น ตามมาด้วย มัธยมศึกษาตอนปลาย และปริญญาตรี หรือสูงกว่าตามลำดับ ส่วนข้อมูลพื้นที่ปลูกส้มโอ มีสัดส่วนจำนวนมากที่สุด คือ 0-10 ไร่ รองลงมา เป็น 11-20 ไร่ ตามมาด้วย 21-30 ไร่ 31-40 ไร่ และ 40 ไร่ขึ้นไปตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร รับจ้างทั่วไป ผู้ศึกษาจึงให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่ปลูกส้มโอบ้านบุงลีบสี ตำบลโนนทอง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านการจำหน่ายส้มโอสู่ล้ง ด้านการมีรายได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำอาชีพเสริม และมีรายได้ให้แก่คนในชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. พัฒนาด้านปัญหาและผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอ
2. มีส่วนร่วมในด้านการส่งออกของส้มโอสู่ล้ง

เอกสารอ้างอิง

(กรมส่งเสริมการเกษตร, 2537.) การปลูกส้มโอ. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
กรมส่งเสริมการเกษตร 2542. ส้มโอปลอดโรค โครงการไม้ผลและพืชสวนอินทรีย์-สหภาพยุโรป
กรมส่งเสริมสหกรณ์, ผลไม้, <http://www.cpd.go.th/cpd/thaiaseancoop>
ปัญญา ทยานานท์. 2541. เอกสารวิชาการที่ 21 ส้มโอ. สถาบันวิจัยสวนพืช กรมวิชาการเกษตร.
พงษ์นาค นาถวรานันต์ และ คณะ. 2552. โครงการการศึกษาสาเหตุการร่วงของผลก่อนการเก็บเกี่ยว
หลวงบุเรศบำรุงการ. 2561. การทำไร่ส้ม. สมาคมพฤกษศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์